

ΜΕΤΟΧΙΑ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ

Ευκλ. Ζ' α. α.
 'Θρακίαι'
 τ. I 1938

Ἡ Μονὴ Ἰβήρων εἶχεν ἐν Θράκῃ μετόχια, τιμώμενα ὅλα εἰς μνήμην τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταΐτισης. Τοιοῦτον μετόχιον ὑπῆρχεν εἰς Ἡρακλείταν τῶν Γανοχώρων, τὸ ὁποῖον εἶχεν καὶ λαματικὴν φήμην, συνέρρεον δὲ ἐκ τῶν περιχώρων πολλοὶ ἀσθενεῖς. Ἐπίσης καὶ εἰς Νεοχώριον τῆς ἐπαρχίας Γάνου καὶ Χώρας μετὰ τὸ 1900 ὁμοῦς ἡ Μονὴ ἔπαυσε νὰ ἔχη σύνδεσμον μετ' αὐτοῦ, ἐγκαταλείψασα αὐτὸ εἰς τὴν Κοινότητα Νεοχωρίου. Μεγάλην φήμην δὲ εἶχε τὸ ἐν Καλυβίοις τῶν Μαλγάρων μετόχιον τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, ὅπου ἐτελεῖτο κατ' ἔτος εἰς τὰς 23 Ἀυγούστου μεγάλη πανηγυρὶς καὶ συνέρρεε ἐκεῖ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν ἀπομακρυσμένων ἀκόμη σημείων τῆς Θράκης. Ἐπίσης μετόχια τῆς Μονῆς Ἰβήρων ὑπῆρχον καὶ εἰς τὰς Μαύρας τῶν Μαλγάρων, εἰς τὸν Σκοπὸν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ὑπάρχει δὲ καὶ σήμερον εἰς τὴν Κορνοφωλεᾶν τοῦ Σουφλίου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, τηρηθείσης τῆς ὁρθογραφίας τοῦ χειρογράφου, ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων «Γράμμα τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας Μεθοδίου» *) συνταχθέν τὸ 1784, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὰς σχέσεις τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων μετὰ τοῦ «κατὰ τόπον ἀρχιερέως» (τοῦ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως) καὶ τῶν ἱερέων Ἡρακλείτης, καὶ καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια ἐκάστου τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ναῶν.

Σχέδιον τοῦ τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας γράμματος περὶ τοῦ εἰς Ἡρακλείτζαν Ἰβηρικοῦ μονυδρίου τῆς Παναγίας.

† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος ἐπιβεβαίωσι

† Καλὸν ἦν ἄρα μηδὲν τὴν ἀρχὴν στασιάζειν τοὺς τῆ χριστιανώ-
 μῳ κλήσει σεμνουμένους, ἄλλ' εἰρηνεύειν καθ' ἑαυτοὺς καὶ μὴ
 διαφέρεσθαι. Ἐπειδὴ τοῦτο ἀδύνατον διὰ τὴν συμπεφυκειᾶν καὶ
 ἐνοῦσαν ἐκάστῳ φιλαυτίαν, ἵνα μὴ εἴπωμεν πλεονεξίαν καὶ ἀίσχρο-
 κέρδειαν, διὰ δὲ τοῦτο ὅροι καὶ θεσμοί, καὶ κανόνες ἐπενοήθησαν, ἀνα-
 στέλλοντες ἐκάστοτε εἰς τὸ πλεονεκτεῖν εὐκατάφορον, ναὶ μὲν καὶ
 λόγοι, καὶ γραφαὶ καὶ ὑπομνηματισμοὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλάμου
 τῶν ἐμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ ἐπισυμβαινόντων πραγμάτων καὶ

*) 1760 - 1794.

τούτῳ τῷ τρόπῳ λύεται μὲν πᾶσα στάσις καὶ ἄλλη λο(γο)μαχία, καὶ ἔρις καὶ ἐνεστῶσα καὶ μέλλουσα, ὀροθετουμένων καὶ ἀπονεμωμένων τῶν ἀνηκόντων ἐκάστῳ τῶν διαφορομένων μερῶν δικαίων παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐθυδικίας, ὅπερ ἔργον ἐστὶ καὶ σεμνοπρεπὲς καὶ τίμιον καὶ τοῖς πν(ευμ)ατικοῖς προστάταις προσοφειλόμενον. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐπισκοπῇ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως, εἰς τὸ χωρίον Ἑρακλείτζα καλούμενον, εὐρίσκεται ἱερὰ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνδόξου κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν θεοτόκου, φθάσασα ἀνηγεροθῆναι ζήλῳ φιλοθέων ἀνδρῶν, προσεπιχορηγησάντων ταύτην τοῖς Ἰβηρίταις πατράσιν, ἐνοριακὴ δὲ διατελεῖ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον, ἐφ' ἣ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μνημονεύουσιν οἱ τὰ ἱερὰ ἐκτελοῦντες τοῦ κανονικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, ὡς εἴθισται καὶ νενόμισται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς μυριοφύτου καὶ περιστάσεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον ἐστὶ συμβῆναι μεταξὺ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως καὶ τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἐκεῖσε ἱερέων, τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἄλλην ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν, τὴν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ χωρίῳ χριστιανῶν, ἕνεκα τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ὡς εἴρηται, διαφορᾶς, καὶ διενέξεις δυσσυμβιάστους μὴ ὄντων διευκρινημένων τῶν ἀνηκόντων δικαίων, καὶ προνομίων ἐκάστη τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν, καθὰ καὶ ἤδη συνέβη καὶ ἐπεπόλαζε τοιαύτη τις ἔρις, καὶ διενέξεις διὰ δὴ τοῦτο εὐρέθῃ εὐλογον ἐκτεθῆναι τὰς ῥηθησομένας συνθήκας καὶ συμφωνίας, καὶ τὰ κεφάλαια περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὅπερ εἰσὶ ταῦτα. Οἱ Ἰβηρίται πατέρες ὀφείλουσι πληροῖν, καὶ διδόναι κατ' ἔτος τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίῳ Καλλινίκῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδόχοις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, λόγῳ ὑποταγῆς, καὶ εἰς σημεῖον τῆς ἐνοριακῆς καταστάσεως τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τὸ κανονικὸν ἐμβατοίκιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα διδόμενα, μὴ ἔχῃσι δὲ ἄδειαν καθιστάναι ἰδίους ἱερομονάχους εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πληροῖν τοῖς ἱερεῦσιν τοῦ αὐτοῦ χωρίου κατ' ἔτος πεντήκοντα γρόσια εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ δὲ τύχῃ καὶ συμβῆθῃ δωθῆναι εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν παρὰ τινος τῶν ἐγχωρίων τεσσαρακονταλείτουργον, ἀνάγκη ἐστὶ λαμβάνειν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου τὸ ἴμησι, τὸν δὲ ἡγουμενεύοντα ἐν αὐτῷ ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις ἡσαῖαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύοντας λαμβάνειν τὸ ἴμησι· τὸ αὐτὸ ἔχει γίνεσθαι καὶ ὅταν ἀκολουθήσῃ ἀνάγνωσις τετραευαγγελίου. Εἰς δὲ τὰ παρὰ τῶν ξένων διδόμενα τεσσαρακονταλείτουργα, ἢ καὶ συμ-

βρίνοντα τετραεὐάγγελα, ὀφείλει ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος πληροῖν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου ἐπὶ τὸ ἐκτελεῖν, καὶ ψάλλειν αὐτά. Ὑπόσχονται δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου ὀφειλομένου διὰ τὸν ὄν λαμβάνουσι μισθὸν τῶν πενήκοντα γροσίων παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς ἡγούμενου, λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἀνά πᾶν Σάββατον, καὶ κυριακὴν, καὶ ἐν ταῖς ἑρταῖς μετὰ πάσης προθυμίας καὶ εὐλαβείας. Ἐπὶ δὲ τύχη καὶ συμβῆ λειτουργία κατὰ ζήτησιν τινός ἀλλοδαποῦ-ς- καὶ ξένου, προσκαλούμενοι οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου παρὰ τοῦ ἡγούμενου, ἔχουσι πληροῦσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ταύτης ἐκτέλεσιν. Ἐκ δὲ τοῦ συναγομένου ἐλαίου, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ, καὶ ἐν ὄλῳ τῷ διαστήματι τοῦ ἐν-αυτοῦ εἰς τὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν, εὐρέθη εὐλογᾶν καὶ συμφωνήθη τὸ μὲν ἡμῖς διδοσθαι εἰς τὴν ῥηθείσαν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τὸ δ' ἄλλο ἡμῖς μένειν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, μηδὲν μίας ἀκολουθούσης κλοπῆς ἐν τούτῳ καὶ δολιότητος. Εἰς πλείονα δὲ διασάφισιν καὶ παράστασιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν, ἀνάγκη πᾶσα ἀπαριθμηθῆναι καὶ τὰς ἡμέρας καὶ ἑωρτάς καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῆς Παναγίας. Αἱ γοῦν ἡμέραι καὶ ἑωρτάς καθ' ἃς οὐκ ἔχουσι ἐκτελεῖσθαι λειτουργίας ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἰδοὺ ἀπαριθμοῦνται ῥητῶς: Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐοφόρων τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ μέχρι τῆς νέας τρίτης τῆς διακαινησίμου Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑωρτῇ τῆς πεντηκοστῆς. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου κατὰ τὸν αὐγουστον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν εἰσοδείων τῆς Παναγίας. Ἐν ταῖς τρισὶν ἀγίαις ἡμέραις τῶν κοσμοσωτηρίων καὶ φαιδρῶν ἑωρτῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὰς δύο ἡμέρας καὶ ἑωρτάς τῶν Σεπτῶν θεοφανείων αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, καὶ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους. Ἐν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου Αἰ δὲ ἡμέραι καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ τῆς Παναγίας εἰσὶν αὗται: ἡ ἑωρτὴ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ζωοδόχου πηγῆς, ἡ μεσοπεντηκοστή, ἡ ἀπόδωσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἤτοι τὰ ἐνναιαήμερα, ἡ ἑωρτὴ τῆς ἐνδόξου γεννήσεως τῆς αὐτῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἡ ἑωρτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς ἃς περ ἡμέρας καὶ ἑωρτάς ρητῶς ἀπληριθμημένας ἔχουσιν ἐκτελεσθεῖσαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ

ναῶ τῆς Παναγίας, ὡς εἴρηται, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερατικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίου Καλλινίκου, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διαδεξομένων τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην. Ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εὐρέθη εὐλογον, καὶ ἀπεφασίσθη, μὴ ἔχειν ἄδειαν, οὔτε τολμᾶν ποτὲ τοὺς κατὰ καιρὸν ἡγουμένους κρούειν καὶ σημαίνειν σήμαντρον, οὔτε ἐν τῷ ἑσπερινῷ, οὔτε ἐν τῷ ὄρθρῳ, οὔτε ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ, οὔτε ἄλλοτε πώποτε, ἐφ' οἷα δὴ τινι προφάσει, οὐ γὰρ δέον οὔτε πρέπον σημαίνεσθαι σήμαντρον ἕνθα οὐ διατελεῖ ἔνορξια, καὶ σύστημα χριστιανῶν, διὰ τοῦ σημάντρον προσκαλούμενον εἰς ἀκρόασιν τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας, καὶ ἱερᾶς λειτουργίας. Ταῦτα εἰσὶ τὰ μετὰ τῆς θεοφιλίας αὐτοῦ, καὶ τῶν ἰβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ χριστιανῶν γερόντων καὶ προεστώτων τοῦ αὐτοῦ χωρίου συμφωνηθέντα ἅπερ καὶ ὀφειλόμενον ἐστὶ φυλάττεσθαι παρ' ἑκάτερου μέρους ἀπαρτρέπτως, ἀπαρτρώτως, καὶ ἀπαραχαράκτως, καὶ κατ' ἀμοιβαίαν φυλακὴν καὶ συντήρησιν, ἐπὶ τῷ μὴ συμβῆναι ποτὲ διενέξεις μετὰ αὐτῶν, καὶ ἀσυμφόρους διαφορὰς καὶ λογομαχίας περὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως. Ἄν δὲ μὴ διατηρήσῃ ταῦτα μέχρι κεραίας ὁ διαληφθεὶς ἡγούμενος ἡσαΐας, ἢ οἱ μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύσοντες, ἀλλὰ παρασπονδήσωσι, παραβῶσι τι καὶ ἀθετήσωσι τὸ μικρότερον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων, ἀνάγκη πᾶσα ἀποπέμπεσθαι, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀποσοβεῖσθαι καὶ ἀποβάλεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀντ' αὐτοῦ στέλεσθαι ἄλλον ἡγούμενον παρὰ τῶν ἰβηριτῶν πατέρων. Εἰς γοῦν ἐκδείξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν συμφωνητικὸν γράμμα ἐπιβεβαιώσῃ τοῦ Πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου καὶ σεπτοῦ γέροντος καὶ κυριάρχου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἀγίου ἡρακλείας κυρίου κυρίου Μεθοδίου καὶ μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπογραφομένων ἀγίων ἀρχιερέων καὶ κατασφαλισθὲν τῇ ἰδιοχειρῷ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας ἡγουμενεύοντος ὀσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις ἡσαΐου τοῦ ἰβηρίτου, τοῦ καὶ ὑπισχνουμένου, καὶ φυλάττειν ὀφείλοντο, τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα συνυποκειμένου τῇ ὀφειλῇ τῆς τούτων ἀπαραμειώτου φυλακῆς, καὶ τηρήσεως καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἡγουμενευσόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἰβηριτῶν πατέρων, ἐπικυρούντων ταῦτα καὶ τῶν εὐρεθέντων ἐνταῦθα ἰβηριτῶν πατέρων τῶν ἐν τῷ παρόντι ὑπογραφομένων, καὶ κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλᾶμου ἐγχαραχθέν, κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς ἐπαρχίας ἡρακλείας, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκή παράστασιν, καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὄγδοηκοστῷ τετάρτῳ.
Γάνου καὶ χώρας Κύριλλος μάρτυς. Καλιουπόλεως Γρηγόριος
μάρτυς. Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως ὑποβεβαιοῖ

- » Ἀθανάσιος ἀρχιμανδρίτης Ἰβηρίτης βεβαιῶ
- » προηγούμενος τῶν Ἰβήρων μητροφάνης βεβαιῶ
- » προηγούμενος Ἰωάσαφ Ἰβηρίτης βεβαιῶ
- » προηγούμενος τῶν Ἰβήρων, καὶ κτήτωρ τῆς ἀγίας αὐτῆς μονῆς ἡσαίας βεβαιῶ.
  - » παπα Ἐμμανουὴλ ὑπόσχομαι
  - » παπα Ἰωάννης ὑπόσχομαι
  - » χατζῆ ἄγας μάρτυς
  - » χατζῆ ταβλάριος μάρτυς
  - » χατζῆ παναγιωτάκης μάρτυς
  - » χατζῆ χρυσομάλης μάρτυς
  - » λαμπρινός μάρτυς
  - » Ζαφύρης μπαλάση μάρτυς
  - » Ἀλεξανδρῆς παναγιώτου.
  - » Νικολάκις Κωνσταντίνου.
  - » Ἀγγελῆς Νικολάου.
  - » στρατιώτης μούσχου.

Οἱ Ἰβηρίται μοναχοὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγιορεῖται περιήρχοντο τὴν Θράκην καὶ τὴν Τουρκίαν ἐν γένει καὶ Ἑλλάδα καὶ περιήγον, κατὰ τὰ παλαιότερα ἔτη, ἅγια λείψανα πρὸς προσκύνησιν. Ἐσύναζον δὲ εἰσφορὰς τῶν χριστιανῶν καὶ εἰς εἶδη.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἐπίσης ἐκ τοῦ ἰδίου ἀρχείου, — τηρηθείσης καὶ πάλιν τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου — τρία πρακτικὰ παραλαβῆς ἁγίων λειψάνων, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον καὶ ὡς ἀποδείξεις διὰ τὴν παραλαβὴν παρὰ τῶν περιοδευόντων μοναχῶν τῶν πολυτιμῶν τούτων κειμηλίων τῆς Μονῆς Ἰβήρων.

1819 Μαΐου 23. Ὁ προηγούμενος κύρ Μακάριος μουσικός διορισθεὶς εἰς τὸ κατὰ τὸ Νεοχώριον ἐπαρχίας ἁγίου Γάνου καὶ χώρας Μοναστηριακῶν ἡμῶν μετόχιον ταξειδιώτης ἔλαβε ἅγια λείψανα τὰ ἐξῆς

δύο μέρη ἁγίων λειψάνων Παντελεήμονος καὶ Βλασίου ἐγκεκοσμημένα εἰς ἓν κουτίον ἀσημένιον καὶ διὰ τὴν συνοδείαν εἰς ἓν κουτίον πα(μ)φυλένιο μέρος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσσοστόμου, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ ἓνα σταυρὸν ἐγκεκοσμημένον χωρὶς τζίφες μαλαμοκαπνισμένον. Τοῦτα τὰ ἅγια λείψανα εἶναι ἐκεῖ εἰς Νεοχώριον νὰ τὰ λάβῃ.

“Εν κουτίον άσημένιον μέγαλον με την Παναγία επάνωθεν και άγιον Χρυσλάμπην και άγιον Γεώργιον χρυσωμένοι, με άγια λείψανα.

“Ενας ταρσός της χειρός του άγιου αποστόλου Άνδρέου του πρωτοκλήτου, μέρος του άγιου προκοπίου, μέρος του άγιου μηνά του καλλικελάδου, ένα σταυρόν μικρούτσικον με σμάλτα και μαργαριτάρια περιέχον και τίμιον ξύλον και έτερον σταυρόν έγκεκοσμημένον τσίφτες χρυσωμένον και με μαργαριταράκια διά γρόσια δεκαπέντε και τσαυτά να τον παραδώση, και ένα επιτραχήλιον κίτρινον (καχαουλά).

* *

1837 Μαΐου 24. διορισθείς ο Προηγούμενος κύρ Ίγνάτιος ταξειδιώτης διά τo εις νεοχωράκι Μετόχιον, άπεφασίσθη να λάβη τα έν χερσίν του εκείσε κατά την σκήτην άγίας “Αννης”) εύρισκόμενα δύο κουτία με Μοναστηριακούς ήμών Ιερούς θησαυρούς τo μεν ξύλινον όπερ ειχε δοθη άπ’ έντευθεν προς αυτόν, έμπεριέχον τέσσαρα μέρη άγιων λειψάνων του Χρυσοστόμου, παντελεήμονος, άγίας Παρασκευής και άγιου Χαραλάμπους. Το καπάκι του κουτίου τούτου έχει ιστορισμένους και τους άγιους ήμών και τα λείψανα. Το δε έτερον κουτίον άργυρούν τo όποιον παρέλαβεν από τον παπα Δανιήλ, έμπεριέχον μέρη λειψάνων των άγιων Παντελεήμονος και Βλασίου, και ένα σταυρόν άργυροκεχρυσωμένον άποφασισθείς δε να λάβη τα δύο κουτία αυτα, τω έδόθη και άπ’ έντευθεν η Κάρα του άγιου Γρηγορίου νήσης με προθεσμίαν να την κρατήση έως ότου εύρίσκειται εκεί ο έν τή σκήτη παπα Ίγνάτιος, προς τον όποιον έγράψαμεν όταν κατέλθη εις τo Μοναστήριον να την φέρη μαζί του έξ άποφάσεως.

* *

1837 Αυγούστου 7. διορισθείς ο προηγούμενος κύρ Γρηγέντις διά τo ταξειδιον της Τζορλοθ, τω έδόθησαν οι έξης Μοναστηριακοί Ιεροί θησαυροί. “Εν κυτίον άργυρουν κουπελίδικον, έχον επάνω του καπακίου τον άγιον Τρύφωνα. “Ενδοθεν δε περιέχει επί πλακός άργυρας τζί... τέσσαρα μέρη άγιων λειψάνων του άγιου Τρύφωνος από τον γόμφον, Παντελεήμονος, Χαραλάμπους και Μοδέστου.

1) Περί της υπό τo Νεοχώριον άγίας “Αννης, τo μόνον έναπομείνων μέχρι των ήμερών μας άξιόλογον μοναστήριον έν τή περιοχή των Γανοχώρων, τo όποιον έχρησίμευεν και ως θεραπευτήριον των ψυχοπαθών, έγγραφαν οι Μ. Ι. Γεδεών και “Αθ. Κραμεύς. Ούδμοϋ όμως ως ένθυμούμαι, άναφέρουν αυτήν, ως έχουσαν σχέσηιν τινά με την μονήν των Ίβήρων, ούδδ έλλην τινά μονήν ως κυρίαρχον άναφέρουν, διά να δικαιολογηθῃ η έν τω πιρόντι φράσις: «. τοϋ έκεισε κατὰ την σκήτην...»

“Ετερον κουτίον ξύλινον ἐμπεριέχον δύο καλάμια ἐκ τῆς χειρὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

“Ἐνα σταυρὸν ἀργυροκεχρυσωμένον διὰ γρόσια 10, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ταξειδίου του νὰ τὸν κάμη παράδοσιν δι’ ἄλλα τόσα. καὶ ἕν ἐπιτραχήλιον ἀπὸ κίτρινην στόφαν.

*
**

Μὲ τὴν εὐκοίαν δὲ τῆς μεταβάσεώς μας πέρουσιν εἰς τὴν Μονὴν Ἰβήρων, ἀντεγοῦσμεν καὶ τὸ ἀκόλουθον πωλητήριον ἀμπελίου, εἰς τὸν προηγούμενον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν τηρουμένης πάντως τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου.

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου Γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι ἡ ὑποφαινομένη μάρθα χ’ π’ σύζυγος τοῦ Μακαρίτου τριανταφύλλου Γεωργίου, ἐπώλησα εἰς τὸν προηγούμενον Κύριον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος τοῦ συζύγου μου τριανταφύλλου ἕν ἀμπέλιον κείμενον εἰς Ἀλέξανδρον καὶ συγγείμενον ἀπὸ κλήματα δύο χιλιάδαις τριακόσια καὶ γενιάζον μετὰ τοῦ ἀμπελίου χαθημένου, καὶ μετὰ τοῦ βασίλη ἀμπέλι, καὶ μετὰ τοῦ ἀναγνώστη παπαντῶνη ἀμπέλι, καὶ δρόμον. διὰ γρόσια χίλια ἑκατὸν σαράντα Γρ. 1140 καὶ δίδοντας αὐτὸ πρὸς τὴν πανοσιότητα του διὰ τόσα γρόσια ὡς εἴρηνται, ἐξώφλησα τὸ χρέος τοῦ Μακαρίτου συζύγου μου τριανταφύλλου, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν ρηθέντα προηγούμενον εἰς δύο ὁμολογίας διὰ τῆς ἰδίας του ὑπογραφῆς ὑπογεγραμμένας, διὰ γρόσια ὀκτακόσια δέκα εἰς δύο ὁμολογίας, καὶ ἔλαβον καὶ εἰς μετρητὰ γρόσια τριακόσια τριάντα, καὶ ἐσυμποσῆθη τὸ ἄνω ποσὸν τῆς πωλήσεως τὰ χίλια ἑκατὸν σαράντα, καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον ὑπάρχει κτῆμα ἀναπόσπαστον τοῦ εἰρημένου προηγούμενου κυρίου Ἀνανία Ἰβηρίτη, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆ ὡς βούλεται, ἀναμφισβήτητον παρά τῶν κληρονόμων μου, καὶ πάσης ἀποθήκης (ὑποθήκης) διατελοῦν ἐλεύθερον. διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν πωλητήριον ἔγγραφον τῆ μαρτυρία τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων τῆς χώρας μας καὶ ἐδόθη πρὸς τὴν πανοσιότητά του, ἵνα ἔχει τὸ κύρος καὶ διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν . . .

Ἡρακλείτζα 1862 Φεβρουαρίου 16

διὰ τὴν ἀγράμματον μάρθαν χ’ π’ σύζυγον τοῦ Μακαρίτου Τριανταφύλλου γεωργίου γράφω ἐγὼ ὁ ἀναγνώστης παπαντῶνη καὶ αὐτὴ βεβαιόσα τὰ ἄνωθεν ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ †

» λογοθέτης	μάρτυς	» κωνσταντῖνος γεωργίου μάρτυς
» νοτάριος γεωργάκη	μάρτυς	» παπαντῶνης ἀναγνώστου »
» χαράλαμπος παλάς	μάρτυς	» λαμπαδάρης κωνσταντῖνος »
» διαμαντῆς γρηγορίου	μάρτυς	» θεοδόσις ἀθανασίου »
» κόστας συρόπλου	μάρτυς	

ΕΥΣΤΡ. ΖΗΣΗΣ